

حق آزادی عقیده، بیان و دستیابی به اطلاعات

بخش 3: حق آزادی عقیده، بیان و دسترسی به اطلاعات

- نقشه راه بخش 3:
 - تنظیم صحنه
 - شرط فرضی
 - قانون چیست؟
 - چگونه قانون اجرایی شود؟
 - خاتمه

ایراد سخنرانی عمومی

دسترسی به اینترنت

نواختن موسیقی

نقاشی

خواندن روزنامه

پرسش های ابتدائی

- آیا چنین فعالیت هایی و فعالیت های شبیه به آنها تحت محافظت قانون حقوق بشر قرار دارند؟
- اگر چنین است، چگونه و چرا قوانین بین المللی از آنها حمایت می کند؟
- آیا قانون اجازه می دهد که دولت ها محدودیت هایی را برای این گونه فعالیت ها اعمال کنند؟

حق آزادی عقیده و بیان

- «حق آزادی عقیده و حق آزادی بیان، شرایط حیاتی برای رشد کامل شخصیت شخص محسوب می شوند. آنها برای هر جامعه ای جنبه اساسی دارند. آنها سنگ بنای هر جامعه آزاد و مردم سالار را تشکیل می دهند. این دو حق آزادی با هم ارتباط نزدیکی دارند، بطوریکه حق آزادی بیان، ابزاری برای تبادل و توسعه عقاید بشمار می رود.» اقتباس شده از نظرکلی 34 ICCPR (جلسه یک صد و دوم، 2011): ماده 19: حق آزادی بیان، CCPR/C/GC/34 (2011)

وضعیت فرضی:

- آذر مادر سه فرزند جوان است که مصاحبه ای مهم با یک کانال خبری خارجی در پی انتخابات رقابت آمیز صورت می دهد. آذر سپس به تبلیغ علیه حکومت، همکاری با انجمن مدافعین حقوق بشر، و توطئه و تبانی به جهت بهم زدن نظم عمومی متهم شد. آذر از سوی یک دادگاه ویژه به ده سال زندان محکوم می شود.
- آیا حق بیان نظر شخصی آذر در مصاحبه تحت حمایت قوانین حقوق بشر می باشد؟
- ما مجددا در این بخش به این وضعیت فرضی بر خواهیم گشت. فعلا آنرا در فکرتان داشته باشید.

چه قانونی در مورد حق آزادی عقیده و بیان بکار می رود؟

- پیمان بین المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR)، مواد 19 و 20

ماده 19، ICCPR

- «1. هرکس حق داشتن هر عقیده ای را بدون مداخله دیگران دارد.»

ماده 19، ICCPR (ادامه)

- «2. افراد دارای حق بیان آزاد هستند؛ این حق آزادی دریافت اطلاعات و به اشتراک گذاشتن اطلاعات و افکار از هر نوع را، صرفنظر از مرزها، چه بشکل شفاهی، و چه بصورت کتبی یا چاپی، بشکل هنری، یا از طریق هرگونه رسانه انتخابی خودش، شامل می شود.»

بند 19، ICCPR (ادامه)

- «3. اعمال حقوق مندرج در بند 2 این ماده... مستلزم رعایت وظایف و مسئولیت های خاص است. به همین دلیل ممکن است در معرض محدودیت هایی قرار گیرد، که حدود آنرا قانون تعیین می کند: [1] برای رعایت حقوق و آبروی دیگران؛ یا [2] حفاظت از امنیت ملی یا نظم عمومی (*ordre public*)، یا بهداشت و اخلاقیات عمومی.»

بند 19، ICCPR

- مابقی این بخش بر روی تعبیر کمیته حقوق بشر از ماده 19 تمرکز خواهد کرد.
- ما از منابع زیر استفاده خواهیم کرد
 - نظرات کلی و حیطه قانونی کمیته حقوق بشر
 - کمیته حقوق بشر، حق آزادی عقیده و بیان را در نظر کلی 34 ایراد کرد.
 - گزارشات و مراودات از سوی گزارشگرویزه حق آزادی عقیده و بیان
 - ابزار قانونی خفیف بر رسمیت شناخته شده، همچون اصول سیراکوسا (Siracusa) و ژوهانسبورگ (Johannesburg)

آزادی عقیده: ماده 19،

بند 1

- هرکس حق داشتن هر عقیده ای را بدون مداخله دیگران دارد
- «حق تغییر عقیده در هر زمان و به هر علتی که شخص آزادانه تصمیم بدان گیرد.» GC 34، بند 9.
- «انواع عقاید تحت حمایت و حفاظت قانون است، از جمله نظراتی با ماهیت سیاسی، علمی، تاریخی، اخلاقی، یا مذهبی. جرم شمردن یک عقیده در تضاد با بند 1 می باشد.» GC 34، بند 9.

حق آزادی عقیده: ماده 19، بند 1

- هرکس حق داشتن هر عقیده ای را بدون مداخله دیگران دارد
- مداخله شامل ارباب، مزاحمت یا بدنامی یک شخص، منجمله حبس، بازداشت، محاکمه یا زندانی کردن بعلل عقاید شخص می شود. GC 34، بند 9.
- هرگونه تلاشی درمجبورساختن شخص در داشتن یا نداشتن هر عقیده ای ممنوع است. «GC 34، بند 10

ماده 19، بند 1 (ادامه)

- هیچگونه استثنائی در این ماده وجود ندارد، و تحت هیچ شرایطی یک کشور نمی تواند کسی را از این حق سلب کند. GC 34، بند 9.
- «هرگونه شرطی در بند 1، با اهداف و آرمان پیمان مغایرت دارد. هرگز نباید ضرورت یابد تا در طی یک وضعیت اضطراری، از [حق آزادی عقیده] کناره گیری، یا تخفیف و سلب کرد.» GC 34، بند 9.

حق آزادی بیان: ماده 19،

بند 2

- «2. افراد دارای حق بیان آزاد هستند؛ این حق آزادی جستجو، دریافت اطلاعات و به اشتراک گذاشتن اطلاعات و افکار از طریق هر نوع رسانه ای بدون در نظر گرفتن مرزها را ، چه بطور شفاهی ،چه کتبی یا چاپی، به شکل هنری ،یا از طریق هر رسانه ای که خود مایل است ،شامل (ولی محدود بدان نمیشود) می شود.»

نظر کلی 34، فعالیت های حفاظت شده

- « این حق شامل حق بیان و دریافت هرگونه عقیده و نظری که امکان انتقال آن به دیگران داشته باشد، می شود.» GC 34، بند 11.
- در ذیل، چندین نمونه از فعالیت هایی که از سوی این بند حمایت و محافظت می شوند، آمده است:
- گفتگو و محاوره در مورد سیاست، خط مشی، و روابط عمومی،
- فعالیت های سیاسی،
- بحث و محاوره در مورد حقوق بشر،
- روزنامه نگاری، شامل وبلاگ نویسی
- بیان های فرهنگی و هنری،
- تعلیم و پژوهشگری،
- بحث و محاوره در مورد مذهب.

نظر کلی 34

- اشکال حق بیان که شامل بیان تکلمی، کتبی، زبان اشاره و ابراز غیربیانی مانند تصاویر و اشیاء هنری می شوند، از حمایت و محافظت قانونی برخوردارند. GC 34، بند 12.
- شیوه های ابراز نظر همچون کتاب، روزنامه، جزوه، اعلان، پرچم، لباس و اعلانات حقوقی. آنها شامل تمامی اشکال صمعی-بصری و نیز روش های اینترنتی و الکترونیکی بیان عقیده می شوند. GC 34، بند 12.
- مطبوعات یا رسانه های آزاد، بدون سانسور و بدون مانع دیگر، دارای اهمیت اساسی است و یکی از بنیادهای جامعه مردم سالار را تشکیل می دهد. GC 34، بند 13.

اعمال ماده 19، بند 2 به اینترنت

- مشاهدات پایانی کمیته حقوق بشر در رابطه با ایران در تاریخ 29 نوامبر، 2011:
 - «کمیته... نگرانی خود را در رابطه با نظارت استفاده و محتوای اینترنت، مسدود ساختن تارنماهایی که اخبار و تجزیه و تحلیل های سیاسی ارائه می دهند، آهسته کردن سرعت اینترنت و متراکم ساختن برنامه های ماهواره ای خارجی، بویژه پس از انتخابات ریاست جمهوری 2009، اعلام می دارد.»
 - «کشور عضو باید... تضمین کند که نظارت بر استفاده از اینترنت، حقوق آزادی بیان و امور خصوصی، بترتیبی که در پیمان تعریف شده، را نقض نمی کند.»

رویه قضائی ماده 19، بند 2

• *ولیچکین علیه. بلاروس – سند سازمان ملل.*
.(2005)CCPR/C/85/D/1022/2001

- شخصی به جهت «شرکت جستن در ملاقات غیرقانونی» در توزیع متن اعلامیه جهانی در خیابان عمومی مرکز شهر متهم شد
- HCR به این نتیجه رسید که عملکردشخص تحت پوشش و حمایت ماده 19.2 بوده است، و عملکرد دولت «محدودیت عملی» بر حقوق فردی بر طبق ماده 19.2 روا داشته است.
- «حق آزادی بیان از اهمیت اساسی در هر جامعه مردم سالار برخوردار است، و هرگونه محدودیتی در استفاده از این حق باید از آزمون دقیق توجیه سر بلند بیرون آید.» بند 7.3.

مارکیز علیه آنگولا - سند سازمان ملل.

(2005)CCPR/C/83/D/1128/2002

- روزنامه نگاری در آنگولا بدنبال درج مقالاتی در یک نشریه که ماهیت انتقادی از ریاست جمهوری آنگولا داشت، به جرم هتک حرمت و تهمت متهم شد
- کمیته اعلام کرد که «حق آزادی بیان برطبق ماده 19، بند 2، حق افراد در انتقاد کردن یا ارزیابی دولت های کشورشان بطور سرگشاده و درملا عام، بدون ترس از دخالت یا مجازات، را شامل می شود.»
- دستگیری روزنامه نگار در واقع تخلف ماده 19، بند 2، محسوب می شود به علت اینکه محدودیت اعمال شده، از مقررات مرقوم در ماده 19، بند 3 تابعیت نمی کرد.
- (درموقع بحث درباره بند 3 در اسلایدهای بعدی، مجددا به بررسی این مورد خواهیم پرداخت.)

محدودیت های حق آزادی بیان:

- ماده 19، بند 3 شرایط مشخص و بسیاری محدودی را ارائه می کند که طبق آن شرایط، دولت عضو می تواند محدودیت هایی را برحق آزادی بیان اعمال کند.
- 3. «اعمال حقوق مندرج در بند 2 این ماده، مستلزم وظایف و مسئولیت های خاصی است، ولی تمامی آنها باید دقیقاً مطابق قانون و در صورت لزوم پیاده گردد:
- (a) برای رعایت حقوق و آبروی دیگران
- (b) برای حفاظت امنیت ملی یا نظم عمومی (ordre public) یا سلامت عمومی یا اخلاقیات»

محدودیت های تحت ماده 19(3)

- HRC یک آزمون سه-قسمتی را در بند 22 نظر کلی 34 مرقوم کرده که باید رعایت شود قبل از اینکه کشور عضو حقوق آزادی بیان مندرج در ماده 19(2) محدود نماید:
- [1] قانون می بایست محدودیت ها را تهیه کند»
- [2] آنها را فقط می بایست به علت یکی از زمینه هایی که در زیربندهای (a) و (b) بند 3 نامبرده شده، اعمال کرد؛ و
- [3] آنها باید با آزمون های نیاز و تناسب موافقت داشته باشد.
- هر یک از این معیارها را به تفصیل بحث خواهیم کرد

معیار 1: «قانون تعیین می کند»

- «بدین جهت که اعمال محدودیت بر روی حق آزادی بیان شامل کاهش یا قطع جدی حقوق بشر می شود، با پیمان محدودیتی که در قوانین سنتی، مذهبی یا دیگر قوانین عرفی پاسداشت شده اند، سازگار نیست.» GC 34، بند 24.
- برطبق GC 34، بند 24، قوانین می بایست:
 - طوری با دقت کافی طراحی و تنظیم شود تا فرد را در تعدیل رفتار خود برطبق آنها یاری دهد
 - در دسترس همگان قرار گیرد
 - رهنمود های کافی را برای مجریان این قوانین مهیا سازد تا آنها را در تعیین و تشخیص نوع بیانی که بدرستی محدودیت داشته و آنچه که محدودیتی در آن نیست، توانا سازد

معیار 2:

• محدودیت می بایست بر اساس «یکی از زمینه هایی که در زیربندهای (a) و (b) بند 3 نامبرده شده، باشد»

• زمینه های قانونی و مشروع محدودیت ها، از قوانین زیر هستند

• (a) احترام به حقوق نام و شهرت دیگران

• (b) حفاظت از:

• [1] امنیت ملی،

• [2] نظم عمومی،

• [3] بهداشت عمومی، یا

• [4] اخلاقیات

احترام حقوق یا شهرت افراد

- «واژه (حقوق) شامل حقوق بشری می شود که در پیمان و بطور کلی تدرر قوانین بین المللی حقوق بشر به رسمیت شناخته شده است.» GC 34، بند 28.
- مثال: اعمال محدودیت در آزادی بیان به جهت حمایت و محافظت حق رای به موجب ماده 25
- «محدودیت حقوق بشر بر مبنای شهرت افراد را نمی توان به جهت حمایت و حفاظت دولت و مقامات رسمی آن از نظرات یا انتقادهای عمومی بکار برد.»
- سازمان ملل، شورای اقتصادی و اجتماعی، اصول شرایط محدودیت و تعدی در پیمان بین المللی حقوق مدنی و سیاسی سیراکوزا (Siracusa)، سند سازمان ملل. E/CN.4/1985/4، ضمیمه (1985)

به جهت حفاظت [1] امنیت ملی

- حق آزادی بیان و اطلاعات رami توان فقط درجدي ترين مواردی که تهدید سیاسی یا نظامی مستقیم به کل کشور را سبب می شود، محدود ساخت.
- گزارش گزارشگرویزه ترویج و حفاظت حق آزادی عقیده و بیان، آقای عبید حسین
14 دسامبر 1994 E/CN.4/1995/32

[1] امنیت ملی

- حفاظت از امنیت ملی یا مقابله با تروریسم را نمی توان بعنوان توجیهی در امر محدود ساختن حق بیان بکار گرفت مگر آنکه دولت نشان دهد که:
 - (a) ابراز بیان به قصد دامن زدن به خشونت قریب الوقوع بوده است؛
 - (b) احتمال دامن زدن به خشونت قریب الوقوع می باشد؛ و
 - (c) ارتباطی مستقیم و نزدیک بین ابراز بیان و احتمال وقوع چنین خشونتی وجود دارد.
- گزارش گزارشگر ویژه ترویج و حفاظت حق آزادی عقیده و بیان، فرانک له رو (2011)A/HRC/17/27 به استناد اصول ژوهانسبرگ.

اصول امنیت ملی ژوهانسبرگ ، آزادی بیان و دسترسی به اطلاعات

- اصل 6، که مورد تصویب گزارشگرویزه سازمان ملل در مورد حق آزادی بیان در E/CN.4/1996/39 قرار گرفته است.

- محدودیتی که به بهانه امنیت ملی اعمال شود، درحالیکه هدف واقعی یا اثر قابل اثبات آن حفاظت از منافی است که ربطی به امنیت ملی ندارد، ارزش قانونی ندارد.

اصل 2

- مثال ها:

- حفاظت دولت از بی آبرویی یا افشای تخلف
- پنهان کردن اطلاعات در مورد کارکرد یک از نهادهای عمومی دولت، یا تثبیت یک ایدئولوژی مشخص، یا سرکوب ناآرامی صنعتی.

برای حفاظت [2] نظم عمومی (*ordre public*)

- تحت شرایط مشخصی، کشورها می توانند ایراد سخنانی در مکان های عمومی بخصوصی، را تحت نظارت گیرند. GC 34 ، بند 31
- برای مثال، دادگاه می تواند ایراد سخنانی را در دادگاه به جرم سرپیچی شخص از دستور دادگاه ، تعدیل سازد
- باید بروشنی مشخص شود که در حیطه قدرت دادگاه برای تعدیل نظم دادرسی است قبل از آنکه صادر شود.
- به هیچ طریقی نباید جهت محدود ساختن رویه قانونی حقوق مدافع بکار رود
- برای مثال، دادگاه می تواند به جهت منع طرفین از مبادله و بحث در مورد حقایق مورد دادگاه، دستور منع قضائی و قانونی اطلاعات را صادر کند.

برای محافظت [3] بهداشت عمومی

- کشورها مجازند تا ابراز بیانی که احتمال صدمه زدن به بهداشت عمومی را دارد، محدود سازند
- بهداشت عمومی را می توان بعنوان زمینه ای جهت محدود ساختن برخی از حقوق استناد کرد تا به کشور عضو امکان برداشتن قدم های لازم جهت رویارویی با تهدید جدی مربوط به سلامت کل جمعیت یا افراد مخصوصی از جامعه را بدهد.
- این اقدامات باید مشخصا به هدف جلوگیری از بیماری یا صدماتی نظیر آن یا مهیا ساختن مراقبت های پزشکی برای بیماران و مجروحین صورت گیرد.
- سازمان ملل، شورای اقتصادی و اجتماعی، اصول شرایط محدودیت و تعدی در پیمان بین المللی حقوق مدنی و سیاسی سیراکوزا (Siracusa)، سند سازمان ملل E/CN.4/1985/4، ضمیمه (1985)

برای حفظ [4] اخلاقیات

- مفهوم اخلاقیات از بسیاری از سنت های اجتماعی، فلسفی، و مذهبی نشات می گیرد؛ GC 34، بند 32.
- به منظور حفظ اخلاقیات، باید بر اساس اصول و باشد و بطور جامع از یک سنت واحد اقتباس نشده باشد. GC 34، بند 32

نچار و عليه كامرون - سند سازمان ملل.

(2007) CCPR/C/89/D/1353/2005

- روزنامه نگاری ادعا کرد زمانیکه بعثت انتشار مقالاتی مبتنی بر محکومیت فساد و خشونت نیروهای امنیتی مورد بازجویی قرار گرفت، به حق آزادی عقیده و بیان تجاوز شد.
- کمیته حقوق بشر چنین استدلال کرد که هیچگونه محدودیت قانونی بر طبق ماده 19.3 وجود ندارد که بازداشت خودسرانه، آزار و شکنجه، و تهدید به مرگ زندانی را به خاطر انتشارات مقالات وی توجیه کند.

معیار 3: « نیاز و تناسب »

- محدودیت ها باید « لازم » در راستای یک هدف قانونی باشد.
- مثال: منع تبلیغ تجاری در یک زبان، با نظر حفاظت چنین زبانی از یک جامعه و گروه ویژه، آزمون نیاز را در صورتیکه نیل به این محافظت را بتوان بطرقی دیگر که مانع آزادی بیان نشود، بدست آورد، نقض می کند.

معیار 3: « نیاز و تناسب »

- تناسب بمعنای این است که محدودیت ها نباید بیش از حد گسترده باشند: (GC 34، بند 34)
- باید مناسب باشند تا به عملکرد محافظت کننده خود نایل آیند؛
- باید در میان تمامی ابزاری که قابلیت عملکرد محافظت کننده را دارا هستند، کمترین تحمیل کننده باشند؛
- باید متناسب منفعتی که در پی محافظت آن است باشد.

تناسب:

- مارکیز علیه آنگولا:

- همانگونه که چندی پیش نگاه کردیم، این مورد مربوط به روزنامه نگاری در آنگولاست که مقالاتی را که جنبه انتقادی از ریاست جمهوری آنگولا داشت در یک روزنامه مستقل منتشر ساخت.
- کمیته چنین نظر داد که با توجه به اهمیت اساسی حق آزادی بیان و حق داشتن مطبوعات یا دیگر رسانه های آزاد و بدون سانسور، شدت محدودیت ها در این مورد به مراتب بیشتر از آسیبی است که به نظم عموم یا شهرت و آبروی ریاست جمهوری وارد می آمده.
- محدودیت اعمال شده، نیاز لازم را برآورده نکرد زیرا که متناسب با ارزشی که محافظت آنرا بعمل می آورد نبود.

فاریسون علیه فرانسه – سند سازمان ملل (1996) CCPR/C/58/D/550/1993

- یک استاد دانشگاه، اعتقاد خود را مبنی بر اینکه اتاقهای گازی که در اردوهای کار اجباری نازی ها در طی جنگ جهانی دوم برای اهداف نابودسازی بکار گرفته، بطور عمومی اظهار داشت.
- فرانسه چنین ادعا کرد که این اعتقاد، قانون گیسوت (Gayssot) را نقض کرده، که بر طبق آن، اعتراض به وجود جنایت علیه بشر در طول جنگ جهانی دوم، جرم محسوب می شود. استاد دانشگاه تحت چنین قانونی، مجرم شناخته شد، و جریمه پرداخت.

فاریسون بر علیه فرانسہ (ادامہ)

• HRC چنین نتیجه گیری کرد که:

- [1] محدودیت قانونی تحت قانون 13 مصوب جولای 1990، که قانون گیسوت نامیده می شود، مهیا شده بود.
- [2] محدودیت به هدف محافظت حقوق یا حفظ آبروی دیگران بر طبق ماده 19.3 گزارده شده بود. از آنجائیکه بیانات استاد دانشگاه «ماهیتی در جهت برانگیختن یا تقویت احساسات ضد یهودی، داشتند، این محدودیت به جهت احترام به جامعه یهودی در جهت ادامه یک زندگی عاری از جوضد یهودی بکار می رفت.»
- [3] محدودیت به جهت حفاظت حقوق یا آبرو و شهرت جامعه یهودی، لازم بود. فرانسہ تاکید بر این داشت که قانون گیسوت « به قصد کمک در راستای مبارزه علیه نژادپرستی و ضدیهودی گری بکار می رود» و استاد دانشگاه، اعتبار این موضع را رد می کرد.

اعمال قوانین به شرایط فرضی

- آذر مادر سه فرزند جوان است که مصاحبه ای مهم با یک کانال خبری خارجی در پی انتخابات رقابت آمیز ژوئن 2009 صورت می دهد. آذر سپس به تبلیغ علیه حکومت، همکاری با انجمن مدافعین حقوق بشر، و توطئه و تبانی به جهت بهم زدن نظم عمومی متهم شد. آذر از سوی یک دادگاه ویژه به ده سال زندان محکوم می شود.

اعمال قوانین به شرایط فرضی... ادامه

- در اینجا، آذر بخاطر مصاحبه ای مهم با یک شبکه خبری خارجی محکوم به زندان می شود. مصاحبه آذر، تفسیری را در مورد روابط عمومی و گفتمان سیاسی را مهیا می سازد، که تحت حمایت و محافظت ماده 19، بند 2 حق آزادی بیان می باشد.
- حق آزادی بیان آذر را نمی توان محدود ساخت مگر آنکه این محدودیت مطابق با الزامات ماده 19، بند 3 باشد.
- خواهشمند است، همینجا اسلاید ها را برای چند لحظه متوقف کنید و کمی در مورد اینکه آیا دستگیری آذر جلوه قانونی داشت و دلایل تان علیه دستگیری او را که به نظرتان می رسد، ارائه کنید.

کاربرد قانون 19، بند 3

- 1. که توسط قانون مشخص شده: این سناریو چیزی را در مورد اینکه آیا آذربا انجام مصاحبه ، قانون مشخصی را زیر پا نهاده، ارائه نمی دهد.
- اگر قانون، محدودیتی را اعمال نکرده، ماده 19 را نقض می کند.
- برای روشن شده هدف، ما فرض را بر این می گیریم که قانون، محدودیت را اعمال کرده بود، بدین معنا که قانون ملی، شهروندان را از مصاحبه کردن در مصاحبه های مهم منع می کند.

کاربرد قانون 19، بند 3 ادامه..

- 2. اهداف مشروع: از اتهامات وارد شده بر آذر، چنین استنباط می شود که دولت بر این ادعاست که محدودیت اعمال شده، به جهت حفظ امنیت ملی ضروری است.
- «حق آزادی بیان و دسترسی به اطلاعات را فقط در خطرترین موارد که تهدید مستقیم سیاسی یا نظامی بر روی تمامی مملکت دارد، می توان محدود ساخت» و محدودیت به دلایل امنیت ملی در صورتیکه هدف اصلی آن، حفظ منافی است که ربطی به امنیت ملی ندارد، موجه نبوده و جنبه قانونی ندارد.
- نقطه نظر آذر در مصاحبه وی، بنظر «موردی جدی» که تهدیدی سیاسی یا نظامی برای کشور داشته باشد، را در خود داشته باشد، نمی رسد، و محدودیت اعمالی دولت بنظر می رسد هدفی ماورای امنیت ملی داشته است.

کاربرد قانون 19، بند 3 ادامه..

- بعلاوه، حفاظت از امنیت ملی یا مقابله با تروریسم را نمی توان بهانه ای برای محدود ساختن حق آزادی بیان استفاده کرد، مگر آنکه دولت دلیل کافی داشته باشد تا نشان دهد که: (a) ابراز بیان به قصد دامن زدن به خشونت قریب الوقوع بوده است؛ (b) احتمال دامن زدن به خشونت قریب الوقوع می باشد؛ و (c) ارتباطی مستقیم و نزدیک بین ابراز بیان و احتمال وقوع چنین خشونتی وجود دارد.

کاربرد قانون 19، بند 3 ادامه..

- در این مورد، دولت نتوانست نشان دهد که آذر قصد در دامن زدن به خشونت دارد، و اینکه مصاحبه وی احتمال دامن زدن به خشونت قریب الوقوع را در خود دارد و اینکه ارتباطی مستقیم و نزدیک بین ابراز بیان و احتمال وقوع چنین خشونتی وجود دارد.
- بدین سبب، آذر استدلالی قوی دارد که محدودیت دولت، واجد شرایط لازم برای هدفی قانونی و موجه را ندارد.

کاربرد قانون 19، بند 3 ادامه..

- 3. لازم و متناسب: حتی در صورتیکه محدودیت توسط قانون مشخص شده، و هدفی موجه و قانونی نیز داشته باشد، بعید است که دولت قادر به اثبات این شود که محدودیت اعمال شده بر روی آزادی بیان آزر لازم بوده و با هدف موجه و قانونی متناسب داشته است.
- درست همانند مورد مارکیز که حکم صادره در مورد روزنامه نگاری که مقالات انتقادی در مورد ریاست جمهوری نوشته بود، رویه ای متناسب جهت حفاظت از نظم عمومی نبود، محدودیت بر روی ابراز بیان آزر که منجر به حبس او شد، نیز متناسب با هدف دولت نبود.
- صدمه به امنیت ملی بر مبنای نظرات آزر در مصاحبه به مراتب کمتر از صدمه به آزر و نیز دیگر مردم کشور، به جهت محدودیت حق آزادی بیان بود.

خاتمه

- در این بخش، به موارد زیر نظر افکندیم:
 - قوانین قابل اجرا در مورد آزادی بیان و آزادی دسترسی به اطلاعات
 - اشکال حفاظت شده بیان
 - مواردی که حقوق را می توان محدود ساخت
- با این اطلاعات، شما باید ابزار لازم را برای تشخیص تخلفات ، و بکارگیری قوانین در موقعیت های واقعی زندگی، درست همانطور که در شرایط فرضی شاهد آن بودید، بکار برید.